

SLOVENSKO EKOLOŠKO GIBANJE

Prečna ul. 2, Ljubljana

KONAZ 2000

SEKCIJA
NARAVNO ZDRAVILSTVO

ŽIR.RAČ. 50102 – 678 – 711517

dan.štev: 6768608

Slovensko ekološko gibanje,
Sekcija naravnega zdravilstva

KONAZ-Kongres komplementarnega in naravnega zdravilstva

9.-11.junija 2000

Udeleženci kongresa KONAZ, zbrani na I. kongresu komplementarnega in naravnega zdravilstva Slovenije, v okrilju Slovenskega ekološkega gibanja, Sekcije naravnega zdravilstva, 9., 10., in 11. junija 2000 v Slovenskih Konjicah, sprejemamo naslednjo

PROGRAMSKO RESOLUCIJO

PREAMBULA

Zavedamo se dejanskega stanja v Sloveniji in v svetu na področju neuradne medicine, ki se prav tiče tako fizičnega kot psihičnega zdravja človeka. Pobudniki za ustanovitev združenja komplementarnih in naravnih zdravilcev Slovenije ali krajše KONAZ, smo se združili v organizacijskem odboru za pripravo združenja KONAZ. V prvem koraku na tej poti smo pripravili ustanovni kongres komplementarnega in naravnega zdravilstva Slovenije.

V času desetih let naše nove države Slovenije in v prelomnem letu 2000, ko se je začelo novo tisočletje, je za nas napočil čas, ko se v naši demokratični, svobodni in hitro razvijajoči se družbi lahko javno in skozi zakonodajo priznajo tudi tiste metode zdraviteljstva, ki so v tem prostoru razširjene in jih prostovoljno, po svoji lastni izbiri in za svoje osebno plačilo uporablja dobršen del ali morda kar tretjina prebivalcev tega nacionalnega prostora in se vse hitreje širijo in bodo morda celo prevladujoč način pridobivanja zdravja v novem tisočletju.

Osnovno izhodišče, ki nas vodi pri tem je, da imajo ljudje pravico sami izbirati metode in načine, ki jim pomagajo dvigovati kvaliteto zdravja in s tem kvaliteto osebnega življenja. Izhajamo iz temeljnih ciljev – spoštovanja človekovih pravic in svoboščin, demokracije, duhovne in gmotne blaginje in predvsem pravice do zdravja. Pravico do zdravja ima vsak državljan, ne glede na starost, spol, jezik, veroizpoved, raso, gmotno stanje, rojstvo, izobrazbo ali drugo osebno okoliščino. Tako mora imeti državljan ob že z Ustavo zagotovljenem zdravstvenem varstvu tudi pravico do izbire dodatnih, dopolnilnih, komplementarnih, tradicionalnih ali naravnih metod zdravljenja. Pravico pa mora imeti tudi od socialne države zahtevati izvajanje kontrole, meritve, spremljanje in védenje o vseh dodatnih metodah

zdravljenja, ki jim zaradi znanstvene nepreverjenosti in v jasno razločevanje od uradne medicine raje rečemo *zdraviteljstvo*.

Pravico do svobodne izbire načinov zdravljenja mora postati ena od temeljnih človekovih pravic. Trudili se bomo, da bodo posamezniki lahko to svobodo uresničevali brez strahu pred avtoriteto uradne medicine in pred vsiljevanjem življenjskih slogov.

V tem času svobodne države Slovenije se je kljub velikemu razvoju uradne medicine pri nas razširilo tudi veliko več drugačnih metod zdraviteljstva. Čutimo dolžnost javnost osvestiti kaj vse se v tem prostoru uporablja, kdo vse to ponuja, po kakšni ceni, s kakšnimi učinki in apelirati na državo, da nam pomaga pri ugotavljanju kvalitete in s tem ščitenju tako metod in tehnik zdraviteljstva, ki imajo svoj učinek. Zaščita ljudi pred morebitno neprimerno uporabo njim nepoznane zdraviteljske tehnike ali metode bo tudi naše delo.

Ljudi želimo osvestiti, da vse te dodatne, dopolnilne, komplementarne, tradicionalne ali naravne metode zdravljenja niso uradna medicina in le-te ne morejo in ne želijo nadomestiti, še posebno ne pri akutnih stanjih bolezni, ob nesrečah ali pri operacijah. Zdravitelji niso univerzitetno šolani zdravniki, pa čeprav imajo svoje certifikate tudi iz mednarodnih šol. Ljudi tudi želimo osvestiti, da te drugačne metode KONAZ marsikdaj delujejo na nivojih človekovega nesnovnega, to je energijskega in psihičnega stanja bivanja in ne ali sploh ne na temeljni fizični ravni. To so ravni, ki jih z drugimi besedami imenujemo etrsko (bioenergijsko), čustveno in mentalno stanje bivanja (središči človekovega duševnega dogajanja), kot se tiče tudi stanja njegovega duha, vendar izrazi v splošni javnosti niso poznani in se še ne uporabljajo. Vsa omenjena stanja so med seboj povezana in so del ene in iste celote, ki jo imenujemo človek.

Metode KONAZ niso osredotočene zgolj na bolezensko stanje, temveč predvsem na človeka z določenimi težavami. Poleg telesnih težav, se zdravilec posveti tudi njegovemu načinu življenja, njegovemu čustvenemu življenju, odnosom, vrednostnemu sistemu in prevladujočim miselno-življenjskim vzorcem ter išče načine, kako mu dati učinkovito podporo. Cilj zdravilca je, da mu pomaga vzpostaviti ravnovesje, ki se navzven izraža v zdravju. Dejstvo je, da zdravitelji pogosto laže najdejo stik z bolnikom, govorijo v njemu razumljivejšem jeziku ter mu bolniki zaupajo kot človeku, ki je do znanja in modrosti prišel preko dela na sebi ter želi s svojimi pozitivnimi izkušnjami olajšati trpljenje drugim ljudem.

PROGRAMSKE PODLAGE

Paradoks v svetu

Na področju medicine smo v novejšem času na Zahodu in tudi v našem prostoru priče svojevrstnemu paradoksu. Namreč kljub ogromnemu napredku v diagnostiki in terapiji, ki temelji na sodobnih dosežkih znanosti in tehnologije, se vse večje število bolnih ljudi zateka k tako imenovanim alternativnim oziroma komplementarnim metodam zdravljenja. Te večinoma niso preverjene na znanstven način, čeprav se tradicionalno uporabljajo v številnih državah. Zdi se, da različni načini alternativnega zdravljenja uspevajo in se širijo, saj *komplementarno* ali tudi *nekonvencionalno zdravljenje vse bolj uspešno dopolnjuje uradno medicino*. Zdravilstvo tudi na najbolj neposreden način zadovoljuje osnovne človekove potrebe po telesnem in tudi duševnem zdravju. Knežević (1985) je ob pojavljanju vse večjega števila paramedicinskih metod zdravljenja ugotavljal, da je ta pojav kazalec določene krize v metodah, ciljih in organizaciji uradne medicine ali zdravstva kot družbene dejavnosti nasploh.

Metode tega zdraviteljstva so tako usmerjene k človekovi življenjski oziroma pro-biotični energiji. To energijo imenujejo na Kitajskem *Qi*, v Indiji *prana*, Indijanci jo imenujejo *vakoinda*, v Stari Grčiji so jo imenovali *ENTELEHIA*, v času Rimskega imperija pa *Vis vitalis*, na zahodu se omenja *bioenergija*. Zdravje naj bi temeljilo na uravnoteženem gibanju te "energije" v telesu. Če pride do neravnotežja, človek zboli, kar se kaže v različnih bolezenskih znamenjih. Z aktivacijo sil v bolnem organizmu ali z dovajanjem, reguliranjem in obnovo življenjske energije se brez vnašanja umetnih kemičnih sredstev (vendarle lahko ob pomoči mineralnih, rastlinskih in živalskih izvlečkov) dosega samoozdravitev. Tradicionalna medicina pacienta večinoma ne obravnava po obolelem organu, ampak kot psihosomatsko celoto, vključeno v določeno socialno in naravno okolje. Pristop je torej v načelu holističen, ni pa anatomsko, fiziološko in biokemično natančen, ker izvira iz časov, ko te vede niso bile razvite.

Združeni narodi

Po svetu je komplementarno in naravno zdravilstvo poznano tudi pod izrazom »medicina alternativa«, »alternative medicine«. Ta izraz ni najbolj posrečen, saj ne gre za alternativo uradni medicini, ampak za njeno obogatitev in dopolnitev, predvsem pa za dodatno možnost pacienta, da lahko sam izbere določene, predvsem naravne metode zdravljenja.

Že s hitrim pregledom medmrežja (npr. strežnik hotboot), kjer iščemo izraz alternativna medicina, najdemo na tisoče naslovov organizacij, podjetij in posameznikov, ki se ukvarjajo s to dejavnostjo. Leta 1962 je bila na kongresu v Alma Ati pod pokroviteljstvom Združenih narodov ustanovljena Odprta mednarodna univerza za komplementarno medicino kot svetovna zdravstvena organizacija Alma Aid Declaration. Priznana je z listino Združenih narodov za Univerzo miru z resolucijo Generalne skupščine Združenih narodov št. 35/55/5/XII 1980. Pridružene so ji mnoge univerze, fakultete in akademije z vsega sveta (The United Nations Peace University, Belgija, Nordisk Akupunkturskole, Novrveška, Instiut de Korte, Nizozemska, The Open International University-Centrum alto senso, Portugalska, Te University of Arizona, College of Medicine, Arizona, ZDA, Australian Institute of Holistic Medicine, Zahodna Avstralija...).

Priporočila WHO in COST B4

Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) ima že od leta 1976 poseben program tradicionalnega zdravilstva z namenom, da razišče vrednost tradicionalnih metod zdravljenja in raznih pripravkov v luči sodobne znanosti in jim z oceno prave vrednosti določi mesto v sodobnem zdravljenju (Likar 1992, Olayiwola 1990). V ta sklop na primer sodijo raziskave in ugotovitve o klinični učinkovitosti akupunkture, da jo je treba vzeti kot resno klinično metodo zdravljenja znatne vrednosti (Bannerman 1980), čeprav njeno pravo vzročno posledično ozadje le delno razumemo. WHO je na primer objavila seznam bolezni, ki jih lahko zdravimo z akupunkturo ter seznam kontraindikacij za tovrstno terapijo. Dali so priporočila za izobraževanje, raziskave, za vodenje dokumentacije, zbiranje baze podatkov itd. Toda akupunktura ni edina metoda komplementarne medicine. Obstaja več klasifikacij metod komplementarnega in naravnega zdravilstva. V našem prostoru so prisotne sledeče terapevtske in diagnostične metode:

1. bioenergijske terapije (bioenergoterapija, reiki, psihoenergoterapija,...)
2. zdravljenje z zelišči (zeliščarstvo, aromaterapija, Bachovi cvetlični pripravki,...)
3. naravne terapije (prehrana in dieta, naturopatija, Kneipp,...)
4. tradicionalna kitajska medicina (akupunktura,...)
5. psihološke terapije (spostitvene tehnike, psihoterapija, hipnoterapija, regresija, meditacija, avtogeni trening,...)
6. manipulativne terapije (kiropraktika, masaža, akupresura, shiatsu, refleksologija,...)
7. terapije z gibanjem (joga, tai-či, tibetanske vaje pomlajevanja, Feldenkreisova metoda, terapija s plesom,...)
8. radionika in radiestezija
9. homeopatija
10. senzorične terapije (terapija z barvami, likovna terapija, terapija z glasbo,...)
11. iridologija
12. dihalne tehnike (kriya, rebirthing, tehnika zdravilnega diha, pranayama,...)
13. astrologija (astroterapija,...)
14. Kirlianova fotografija in druge.

WHO je na svoji 40. skupščini maja 1987 sprejela resolucijo, v kateri ugotavlja, da vse več članic kaže zanimanje za uvajanje tradicionalne medicine v svoje zdravstvene sisteme (navedeno po Vidmar, 1989). WHO poziva članice, naj v svojih deželah podpirajo raziskave na področju tradicionalnih načinov zdravljenja, ter podpirajo in širijo sodelovanje in izmenjavo strokovnjakov ter združevanje na tem področju. Zagotoviti morajo tudi nadzor nad preparati in metodami, ki se uporabljajo v tradicionalni medicini.

Poleg WHO se je na ravni Evrope problema nekonvencionalne medicine lotil tudi projekt COST B4. Španija, Norveška, Velika Britanija, Finska in Švica so 6. junija 1993 podpisale *Dogovor o sodelovanju (Memorandum of Understanding)* glede preučevanja in znanstvenega uveljavljanja nekonvencionalnih metod zdravljenja. Ustanovitvena seja Organizacijskega komiteja COST B4 za nekonvencionalno medicino je bila 26. oktobra 1993. Petim podpisnicam Dogovora o sodelovanju so se najprej pridružile Danska, Nemčija, Madžarska, Italija in Slovenija, leta 1994 pa so pristopile še Belgija, Nizozemska in Francija.

Stanje v Sloveniji

Vse več ljudi uporablja (po več let stari raziskavi N. Toša SJM lahko rečemo 30%) dopolnilne metode zdravljenja. Ljudje v skrbi za zdravje poiščejo razne načine zdravljenja, še posebno, če uradna medicina ne da zadovoljivih rezultatov. S spremenjenim načinom organizacije zdravstvenega varstva je tudi zdravljenje z uradno medicino dražje in težje dostopno, saj statistični podatki kažejo, da je manj oseb zdravstveno zavarovanih. Tudi zato se ljudje v težavah obračajo k zdravilcem, ki so jim blizu, imajo bolj človeški in bolj celostni pristop (svetujejo jim primerno prehrano, bolj zdrav način življenja, jih usmerjajo k večji telesni aktivnosti, opuščanju škodljivih navad in odvisnosti, jih seznanijo z različnimi metodami in tehnikami sproščanja, čustvenega razbremenjevanja in podobno). Bolj so njim enaki in se lažje z njimi pogovorijo o svojih problemih. Zaradi vse boljše informiranosti raste osveščenost, vedenje ljudi in zato iščejo vse bolj naravne načine zdravljenja.

Za uveljavitev KONAZ-a v družbi (tako zdravilcev kot zdraviteljskih metod) in za priznanje tudi s strani uradne medicine je potrebno dokazati uspešnost pri zdravljenju klientov z oprijemljivimi statističnimi podatki. Potrebno je pripraviti spiske zdravilcev, podatke o njihovi izobrazbi, pridobljenih certifikatih in podobno. Potrebno bo izdelati tudi priročnike z

napotki za kakšne vrste problemov ali stanj se priporočajo različne metode KONAZ-a. Pacienti sedaj nimajo pravice do povrnitve stroškov zdravstvenega zavarovanja, čeprav za tako zdravljenje mnogokrat odštejejo zelo veliko denarja in imajo tudi zelo dobre rezultate, s čimer pomembno prispevajo k zmanjšani porabi proračunskega oz. zdravstveno zavarovalniškega denarja in tako doprinašajo k nacionalnemu zdravju. Poleg tega marsikdaj prek uslug KONAZ-a delujejo preventivno na svoje zdravje.

Leta 1989 je bilo na Otočcu 126. redno letno srečanje slovenskih zdravnikov, kjer je bila kot strokovna tema obravnavana "alternativna medicina". V sklepih komisije za strokovni del je zapisano, da *"nam kodeks etike zdravstvenih delavcev SFRJ nalaga pravico in dolžnost, da preprečujemo vse oblike mazaštva, dolžni pa smo tudi preprečevati, da bi zdravniki izvajali nepreverjene ali celo napačne metode pri zdravljenju svojih bolnikov*. Na osnovi teh dolžnosti in pravic dajejo pobude in priporočila, med drugim, da zdravstvene organizacije *»ugotovijo, ali se pri njih izvajajo kakršnekoli dvomljive in nepreverjene terapevtske in diagnostične metode ter izdelajo ustrezne strokovne smernice, če se to dogaja«* ter opozarjajo, *»da je izvajanje raznih oblik, ki jim izvajalci pripisujejo zdravilni učinek in slepijo ljudi, da tak učinek imajo, v nasprotju z veljavnimi predpisi o zdravljenju in zdravstvu«*. V sklepih ni navedbe o tem, da je potrebno na znanstven način preverjati vrednost tradicionalnih metod zdravljenja, kar so predlagali nekateri referenti na tem srečanju (več avtorjev 1989) in kar priporoča tudi Svetovna zdravstvena organizacija (WHO). Taki so tudi trendi v zahodni Evropi.

Vendar se je nesprejemanje KONAZ-a nadaljevalo tudi kasneje, ne da bi pomislili na varnost pacientov, ki so pri iskanju terapevtov prepuščeni lastni presoji brez strokovno utemeljenega mnenja. Morda je to priložnost za medicinsko stroko, pri kateri naj bi veljalo etično načelo zagotavljanja čim kakovostnejše zdravstvene oskrbe in predvsem varnosti pacientov; ta pa zahteva kritično ocenjevanje in proučevanje vsega kar pomaga k ohranjanju psihičnega, fizičnega in socialnega blagostanja. Nezgode in napake pri alternativnem zdravljenju lahko delno pripišemo tudi neznanstvenemu odnosu uradne medicinske znanosti do teh metod. Mogoče bi njihovo preverjanje in indikacijsko omejevanje pomagalo ljudem pri pravilnejšemu odločanju in zmanjšanju števila nezaželenih izidov. Strah mnogih pacientov, da povedo lečečemu zdravniku o vrsti komplementarne terapije, ki jo uporabljajo in njeni učinkovitosti, je ena od glavnih ovir pri urejanju prioriteten ciljev, ki so vodilo KONAZ-a.

Prepričani smo, da bo morala Slovenija s približevanjem Evropski uniji prej ali slej zakonsko urediti tudi to področje in slediti smernicam evropskega projekta COST B4, kjer je bil od l. 1994 do 1999, ko se je projekt zaključil, nacionalni koordinator za Slovenijo mag. Petar Papuga, dr. med., Inštitut BION. Glede na dejstvo, da je problem subtilnih energij, ki naj bi sodelovale pri nekonvencionalnem zdravljenju, eden od osrednjih problemov mednarodnih prizadevanj za legislacijo, kritično obravnavo, preverjanje in nadzorovanje tovrstne dejavnosti, je potrebno zbrati slovenske raziskovalne izkušnje in mednarodne povezave za začetek urejanja, danes še povsem neurejenega področja, komplementarnega in naravnega zdraviteljstva v Sloveniji. Ustanovitev združenja profesionalnih zdravilcev in sorodnih dejavnosti bi bil nedvomno prvi korak pri urejanju razmer, da bi usposobljeni zdravilci KONAZ-a lahko delali legalno ter pri zagotavljanju varnosti včasih tudi zmedenim pacientom, ki v skrajni sili marsikdaj segajo po dvomljivih in včasih zdravstveno nevarnih metodah komplementarnega zdraviteljstva. Področje nekonvencionalnih ali komplementarnih ali naravnih metod moramo natančneje spremljati, vrednotiti in raziskovati tudi v Sloveniji. Če tega noče storiti uradna medicina, moramo zato poskrbeti sami v združenju.

Na predlog Inštituta BION je dal aprila 1996 poslansko pobudo Vladi RS poslanec mag. Marjan Šetinc. Ni nam znano, da bi dobil zadovoljiv odgovor. Predlogi ukrepov so bili sledeči:

- 1/ Da se Vlada opredeli do komplementarnega zdravljenja v Sloveniji v skladu s smernicami Svetovne zdravstvene organizacije iz let 1987 in 1992;
- 2/ Da Vlada sproži raziskovalno razvojne projekte standardizacije s področja komplementarnega zdravljenja.
- 3/ Da Vlada pripravi pregled stanja o zdravljenju z komplemetarnimi metodami zdravljenja na slovenskem.
- 4/ Da Vlada zagotovi razvoj standardizacije za ugotavljanje in preučevanje bioenergetskega zmogljivosti in terapevtske učinkovitosti bioenergetika in nato registracijo ter spremljanje delovanja bioenergetikov z licenco.
- 5/ Da na temelju raziskav in evidence predlaga zakonska dopolnila, ki bodo zagotavljala večjo varnost in korist porabnikom dopolnilnih metod zdravljenja.

Junija 1999 je Inštitut BION dal ponovno podobno pobudo za ukrepanje tokrat poslanki Državnega zbora prim. dr. Majdi Ani Kragelj Zbačnik, kot predsednici Odbora za zdravstvo. Poslanka doslej ni odgovorila ali povabila pobudnike na pogovor.

PROGRAMSKE USMERITVE KONAZ

1. Legalizacija dela

Dejavnosti KONZ naj bi bile urejene s posebnim zakonom o zdravilstvu. Zato je potrebno pripraviti sistemski zakon o dejavnostih KONAZ. Kot podlago za to je potrebno pripravljati analize pogostosti uporabe metod KONAZ, po geografskih, zaposlitvenih, socialnih, demografskih in drugih kriterijih, ki bodo omogočali podlago za strokovne argumente za uveljavitev sistema KONAZ. Potrebno bo pripraviti bazo podatkov o zdraviteljskih metodah v Sloveniji, o zdravilcih in številu pacientov, ki te metode uporabljajo. Izdelati bo potrebno primerjalne študije pravne ureditve v evropskih državah.

Ponuditi pristojni oblasti legalizacijo najprej tistih metod, ki so v svetu priznane in za katere obstajajo v svetu zakonito priznane šole (npr. kiropraktika, akupunktura, homeopatija). Zdraviteljem je potrebno omogočiti registracijo za njihovo delo in pridobitve licenc.

2. Znanstveno preverjanje

Temeljno se zavzemamo za sodelovanje z uradno medicino in z zdravniki. Dobro sodelovanje bo prineslo zaupanje in tako tudi možnost znanstvenega preverjanja metod KONAZ. Sprožili bomo raziskovalno razvojne projekte s področja komplementarnega zdravljenja. Tako za razvoj standardizacije za ugotavljanje in proučevanje bioenergetske zmogljivosti in terapevtske učinkovitosti metod KONAZ, ter spremljanje zdraviteljev z licenco. V končni fazi pa epidemiološko primerjalno študijo pacientov z zdravljenjem po uradni medicini ali po metodi KONAZ. Z znanstvenim preverjanjem prispevamo tudi k uveljavljanju nove miselnosti o razsežnostih zdravljenja tudi preko meja šolske medicine.

3. Kodeks etike

KONAZ se zavzema, da bodo zdravitelji pri svojem delu ravnali v skladu s kodeksom etike, ki bo nudil zaščito metode ali tehnike in predvsem zaščito pacienta. Predvsem bo priporočal uradno (formalno) sodelovanje z zdravnikom uradne (šolske) medicine. Vključeval bo temeljno načelo vseh zdravilcev, da ne odvrtačajo pacienta od uradnega klasičnega zdravljenja, temveč jim ga celo svetujejo. Ob komplementarnem zdraviteljstvu naj se še naprej ravnajo po navodilih svojega lečečega zdravnika uradne medicine vse dokler se zdravstveno stanje zadovoljivo ne izboljša.

V tistih primerih, ko pa se zdravstveno stanje pacienta kljub ukrepom uradne medicine ne izboljšuje ali pa je jasno izražena bolnikova volja po komplementarnem in naravnem zdraviteljstvu z izrecnim pisnim dovoljenjem pacienta samega ali njegovega pooblaščenca in to pisno izjavo izroči tudi lečečemu zdravniku uradne medicine, pa bi imel zdravilec možnost in pravico, da z vso odgovornostjo strokovno izvede svojo metodo zdraviteljstva in svetuje o ukrepih za izboljšanje stanja.

Kodeks bo vključeval pravice pacientov. Vsi izvajalci se bodo seznanili z načeli Helsinško – tokijske deklaracije o pravicah in obveznostih novih načinov zdravljenja. Izdelali bomo tudi pritožni sistem za paciente v primeru njihovega nezadovoljstva s storitvijo KONAZ. Kodeks etike bo vključeval sankcije za izvajalca storitve in odškodninske odgovornosti v primeru ugotovljene zdravstvene škode pri zdraviteljstvu.

4. Šolanje in izobraževanje

Nujno je poenotiti kurikulum za izobraževanje in primerno strokovno izpopolnjevanje vseh članov združenja. K sodelovanju pri pripravi kurikuluma bomo skušali pritegniti tudi javne in druge priznane ustanove, zadolžene za strokovno izobraževanje (Zavod za šolstvo, Urad za šolstvo, Andragoški center, Gospodarska zbornica, Ljudske univerze, izobraževalna središča,...) in posameznike - strokovnjake za določena področja. Kurikulum bi obsegal osnovna znanja za poklic zdravilca kot so: osnove anatomije in patologije človeka, fiziologije, prve pomoči pri nujnih stanjih in psihologije; poleg tega pa strokovna splošna znanja, kot sta energijska anatomija in fiziologija človeka in duhovna rast človeka, za vsako metodo KONAZ pa še njena specifična znanja in praksa pod vodstvom mentorja. Ko bodo določeni programi in kriteriji temeljnega izobraževanja za zdravilce, bo tudi lažje in hitreje stekel postopek nostrificiranje diplom, certifikatov in potrdil, pridobljenih v različnih ustanovah v tujini. Izobraževalni kurikulum za zdravilca katere koli stroke bi opravljal vsakdo, ki bo v Sloveniji opravljal samostojno dejavnost s področja naravnega in komplementarnega zdravilstva. Tako bi ustvarili pogoje za pridobitev licenc. Samo s poenotenim kurikulumom bo možno doseči priznanje stroke KONAZ tudi v slovenski zakonodaji. Na ta način so uradno priznanje že dosegli zdravitelji v Nemčiji (Heilpraktiker).

5. Zdravstveno zavarovanje

Pri zdravstvenem zavarovanju je treba doseči tudi kritje stroškov za dejavnosti KONAZa. Upoštevati je treba tudi možnost zavarovanja v dveh kategorijah: klasično zdravstveno zavarovanje in »drugačno« KONAZ zavarovanje. V pomoč nam bodo primerjave z rešitvami po Evropi in svetu. V Veliki Britaniji npr. zdravstvene zavarovalnice pokrijejo stroške

nekaterih metod, ki jih zajema tudi KONAZ, če zato obstajajo določene zdravstvene indikacije in jim njihov osebni zdravnik to predpiše. V Nemčiji zdravstvene zavarovalnice pokrijejo stroške določenih metod, če se izkaže, da so bile vse oblike klasičnega zdravljenja izčrpane in pacientu šolska medicina ne more več pomagati.

6. Psihosocialni temelji zdravega življenja

Zavzemamo se za zdrave medosebne odnose tako v družini kot na delovnem mestu in v družbenem okolju.

Družina in otroci

Veliki večini zdravstvenih in psihosocialnih težav botrujejo nezdravi odnosi v družini (preveč avtoritativna ali preveč permissivna vzgoja), kjer otrok ne more vzpostaviti lastnih meja in prevzeti odgovornosti za svoja dejanja. Prevelikokrat pričakovanja staršev preglasijo želje in zmožnosti svojih otrok. Prevelika storilnostna in tekmovalna naravnost onemogoča otroku, da razvije celovito lastno osebnost, čustveno zrelost in občutek lastne vrednosti. Iz tega izhaja pomanjkanje samozavesti, agresivnost, večja nagnjenost k odvisnostim in odtujenosti.

Partnerstvo

Za uspešno partnerstvo in soočanje s težavami v njem je nujno potrebna kvalitetna, poglobljena komunikacija. Veliko odnosov je utemeljenih na predstavah kako bi moralo biti in ne izhaja iz dejanskega stanja, ker si ne vzamemo dovolj časa za spoznavanje. V zrelem partnerstvu imata oba možnost rasti. V nezrelem partnerstvu prihaja do nerazumevanja rasti enega ali drugega partnerja ali celo do oviranja partnerjevega osebnostnega razvoja. Tako stanje lahko privede do konfliktov, odtujenosti in na koncu ločitve.

Starostniki in medgeneracijski dialog

Starostniki se počutijo odrinjeni od življenja. Nuditi jim je potrebno program za bolj zdravo življenje, medsebojno pomoč, pridobivanja novih znanj. Usmerjati jih je potrebno v več aktivnosti in v lastno ustvarjalnost. Zaradi odtujenosti se izgublja dragocena medgeneracijska povezava in izmenjava življenjskih izkušenj. Zaradi življenja vsak k sebi mladi nimajo zadostnih izkušenj o problemih in boleznih starosti, umiranju, smrti in ter se tako izogibajo najbolj naravnim procesom življenja. Družba živi v idealu lepote, mladosti, moči in ne zna pritegniti kvalitete zrelosti starostnega obdobja. Zaradi takega odnosa starejši izgubljajo voljo do življenja in zato hitreje obolevajo, postajo depresivni in se vprašujejo celo o smislu življenja.

Slovenske Konjice, 9., 10. in 11. junija 2000

SLOVENSKO EKOLOŠKO GIBANJE

Prečna ul. 2, Ljubljana

SEKCIJA

NARAVNO ZDRAVILSTVO

ŽIR.RAČ. 50102 – 678 – 711517

dau.Štev: 6768608

KONAZ 2000

Kongres KONAZ, Slovenske Konjice
9.,10. in 11.6.2000

SKLEPI

KONGRESA KOMPLEMENTARNEGA IN NARAVNEGA ZDRAVILSTVA SLOVENIJE - KONAZ

Udeleženci kongresa KONAZ, zbrani na I. kongresu komplementarnega in naravnega zdravilstva Slovenije, v okrilju Slovenskega ekološkega gibanja, Sekcije naravnega zdravilstva, 9., 10., in 11. junija 2000 v Slovenskih Konjicah, poleg Preambule in Programske resolucije, sprejemamo naslednje sklepe:

1. Udeleženci kongresa izražamo trdno voljo po uveljavitvi naše dejavnosti komplementarnega in naravnega zdravilstva KONAZ kot družbeno potrebne in koristne dejavnosti v Sloveniji. V tem smislu vidimo končni cilji združenja KONAZ-a v:
 - legalizaciji dela, zakonodaji, ki dovoljuje in opredeljuje metode zdravljenja KONAZ in nudi tudi ustrezne zakonske podlage za naše pravno-formalno združevanje, v končni obliki tudi ustanovitev strokovne zbornice KONAZ.
 - zagotovitvi kakovosti tovrstnega zdravljenja predvsem skozi kritično obravnavo, preverjanje in nadzorovanje zdravljenja,
 - plačevanju storitev KONAZ-a, ki jih delno ali v celoti krije zdravstvena zavarovalnica. Če to ne bo mogoče pa katera druga že ustanovljena zavarovalnica ali novoustanovljena ustanova (fundacija).

Za uresničitev tega sklepa bomo izvajali sledeče naloge:

1. Z današnjim dnem ustanovljamo združenje poklicnih in nepoklicnih zdraviteljev ter njim sorodne dejavnosti KONAZ v okviru SEG, sekcija za naravno zdravilstvo. Pristopne izjave zainteresiranih so posebna priloga k sklepu.
2. V smislu organiziranega pritiska na zakonodajalca in vladna telesa se bomo posamezniki in organizacije združevali v začasni organizacijsko pravni obliki Slovenskega ekološkega gibanja SEG, Sekcija za naravno zdravilstvo, KONAZ, do ustanovitve nove možne pravno formalne oblike, ki bo lahko združevala stroko.
3. Iniciativni odbor za pripravo Kongresa KONAZ se zadolži za izvajanje in uresničitev programske resolucije in sklepov kongresa. Za lažjo uresničitev kongresnih sklepov, lahko ustanovi posebno organizacijsko obliko – samostojni Zavod.

4. Pripravili bomo podatkovno bazo o izvajalcih in metodah KONAZ v Sloveniji s kratkimi jedrnatimi opisi.
5. Zastavili bomo znanstveno raziskovanje in spremljanje učinkovitosti metod KONAZ, po metodah, boleznih, v primerjavi z uradno medicino in po zdravilcih. V ta namen sprejemamo dogovor o vodenju kartotek klientov. Temeljna izhodišča za kartoteke klientov bo pripravil iniciativni odbor.
6. Sprejemamo idejo o kodeksu etike za naše delo, ki naj jo do naslednjega kongresa, tudi na podlagi tokratnih kongresnih usmeritev pripravi iniciativni odbor.
7. Pristopili bomo k pripravam za program šolanja in določili osnovne elemente izobraževanja za člane združenja.
8. Združenje se bo vključevalo v evropska in svetovna združenja, bo z njimi sodelovalo in povezovalo.
9. Iniciativni odbor se zadalži, da pripravi poseben zbornik, v katerem bodo objavljeni vsi kongresni dokumenti, predavanja in sklepi iz razprave.
10. Uvede se članarina za člane združenja KONAZ v višini 5.000 SIT mesečno za pravne osebe (oz. profesionalne zdravitelje) in za zdravilce neprofesionalce 10.000 SIT letno. Pravne osebe, ki vplačajo članarino z enim obrokom 50.000 imajo 10.000 SIT popusta.

POVZETEK SKLEPOV IZ RAZPRAVE IN DELOVNIH SKUPIN ZA PROGRAMSKE USMERITVE

11. Sprejmemo podporno članstvo združenja.
12. Takoj začnemo s pripravo zakona o komplementarnem in naravnem zdravilstvu.
13. Pripravimo projekt ISO 9000 za področje komplementarnega in naravnega zdravilstva. KONAZ bo jamčil za kakovost storitev zdravilca s preverjanjem in z izdajanjem certifikatov.
14. Pripravimo koncept sodelovanja z zdravniško zbornico.
15. Pripravimo skupni register dokazanih ozdravitev po metodah KONAZ.
16. Izvedemo anketo za popis med zdravilci.
17. Identificirane so temeljne pomanjkljivosti metod KONAZa za znanstveno preverjanje.
18. Izvoljena je 6 članska delovna skupina za pomoč pri znanstvenem preverjanju.
19. Pripravili bomo kodeks etike združenja KONAZ.
20. Kodeks etike bo med drugim opredeljeval pravice pacientov in odnose zdravilec – pacient, zdravilec – zdravilec, zdravilec - združenje KONAZ, zdravilec – medicinska stroka ter odnos do širše družbene skupnosti.
21. Pripravimo vse možne podlage za novi poklic zdravilec.
22. Pripravili bomo splošni in posebni del izobraževanja in se povezali z odgovarjajočimi ustanovami zadolženimi za strokovno izobraževanje doma.
23. Predlagali bomo nostrifikacije certifikatov.
24. Zbrali bomo podatke o izobraževanju terapevtov v tujini.
25. Posamezne zdravitelje in pravne osebe še naprej vabimo v združenje KONAZ, da bi bila to čim širša in čim legitimnejša baza za dogovarjanje z oblastnimi strukturami.